

SOUTĚŽ STUDENTŮ KRAJINÁŘSKÉ ARCHITEKTURY LAURUS 2025

Vznik a cíl soutěže

Počátky soutěže se pojí se vznikem oboru krajinářská architektura na Fakultě architektury ČVUT v Praze před deseti lety. Soutěž iniciovali vyučující v čele s vedoucím ústavu Vladimírem Sittou vyhlášením soutěže o nejlepší projekt prvního ročníku budoucích krajinářů v Ateliéru základů krajinářského navrhování. Soutěž dostala své jméno po vavřínovém věnci (lat. *Laurus nobilis*) a rozšířila se na všechny krajinářské ateliéry napříč ročníky. Posléze byly osloveny i ostatní školy v České a Slovenské republice, kde probíhá výuka krajinářských architektů – Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů ČZU v Praze, Zahradnická fakulta Mendelovy univerzity v Brně a Fakulta záhradníctva a krajinného inžinierstva Slovenské poľnohospodárske univerzity v Nitre. Proběhla společná jednání všech škol a výsledkem byly finální soutěžní pravidla, podle kterých proběhl letos již třetí československý ročník. Výhledově se plánuje zapojení dalších univerzit z okolních zemí.

Soutěž je přehlídkou studentských prací s tématem krajinářské architektury zpracovaných v uplynulém akademickém roce. Do soutěže se mohou přihlásit studenti všech zapojených i nezapojených škol – může jít o ateliérovou práci i výsledek workshopu, může to být samostatná i týmová práce (nikoliv však práce diplomní).

Cílem soutěže je nezávislý pohled na kvalitu výuky krajinářské architektury, vzájemné propojení, motivace a inspirace studentů i pedagogů skrze srovnání mezi jednotlivými ateliéry a školami.

Porota a výběr vítězů

Porotu tvoří nezávislí krajinářští architekti a odborníci z praxe, kteří nevyučují na žádné ze zúčastněných škol. Porota hodnotí anonymně (soutěžní práce jsou bez uvedení jakékoli identifikace autora, ateliéru a školy). Hlavní kritéria hodnocení ve všech kategoriích jsou: zohlednění současných společenských potřeb a témat, kontext projektu; relevance a přiměřenost přístupu (volba materiálů, sortimentu, technologie); srozumitelnost prezentace (grafika) a celková originalita a přínos projektu.

Letošní ročník tvořila tříčlenná mezinárodní porota ve složení **Julia Backhausen-Nikolić** (Rakousko), **Barbora Hrmová** (Slovensko) a **Lukáš Grasse** (Česká republika). Porota vybírala ze široké palety 42 studentských prací vypracovaných v akademickém roce 2024/2025, které přihlásili studenti ze šesti univerzit napříč všemi ročníky studia. Do užšího finálového výběru se probojovalo 19 projektů, z nichž bylo vybráno po jednom vítězi ve čtyřech kategoriích dle měřítka. Vyhlášení vítězů proběhlo formou vernisáže prací všech finalistů na Fakultě architektury ČVUT v Praze, kde

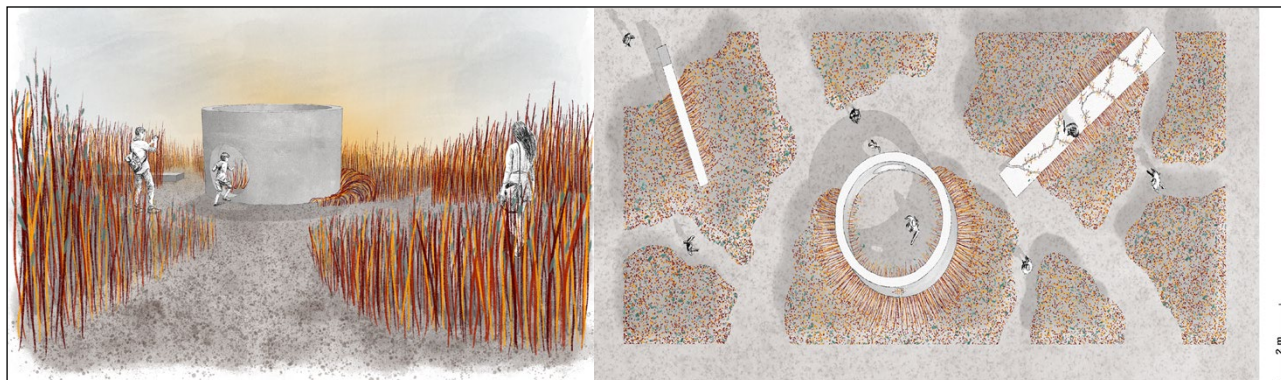
se odtajnila i jména studentů. Vítězové si kromě vavřínového věnce odnesli diplom a finanční odměnu. Výstava prací je putovní a je k dispozici na všech zapojených univerzitách.

Krajinářské gesto

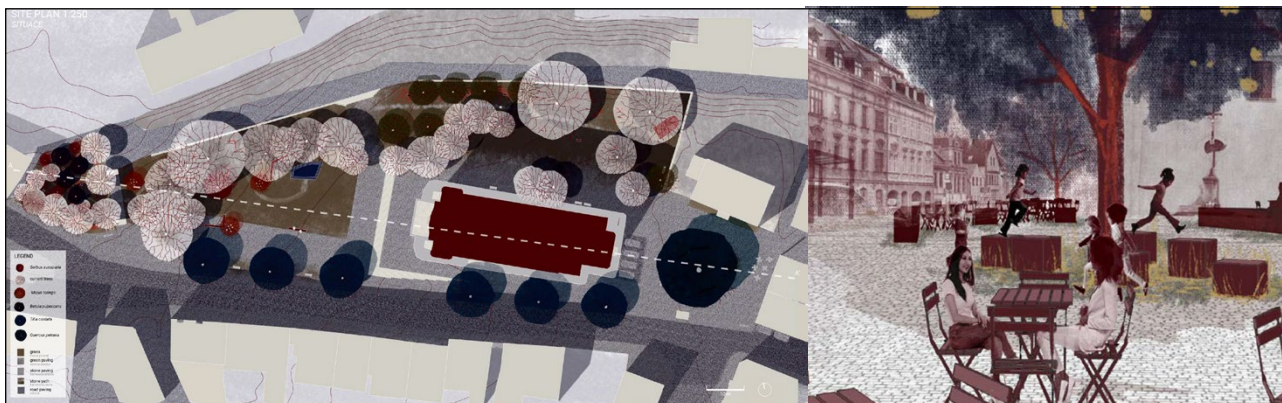
Kategorie krajinářské gesto představuje ideové či výtvarné návrhy mimo rámec konkrétního zadání. Může to být myšlenka, symbol nebo zásah, který otevírá nový pohled na krajinu, její význam či proměnu v čase. Vítězové: **Zuzana Purmová** a **David Šmíd – Growing Through** (FA ČVUT v Praze, vedoucí práce: Vladimír Sitta).

Krajinářské gesto hodnotila porota jako velmi rozmanité z hlediska témat i měřítek návrhů. Přihlášené projekty pracovaly s různými přístupy ke krajinářskému návrhu a často se soustředily na atmosféru a celkové vyznění prostoru. Porota zároveň vnímala jako důležitou i schopnost projekt jasně komunikovat směrem k divákovi. Právě finalisté dokázali s touto kvalitou pracovat nejpřesvědčivěji.

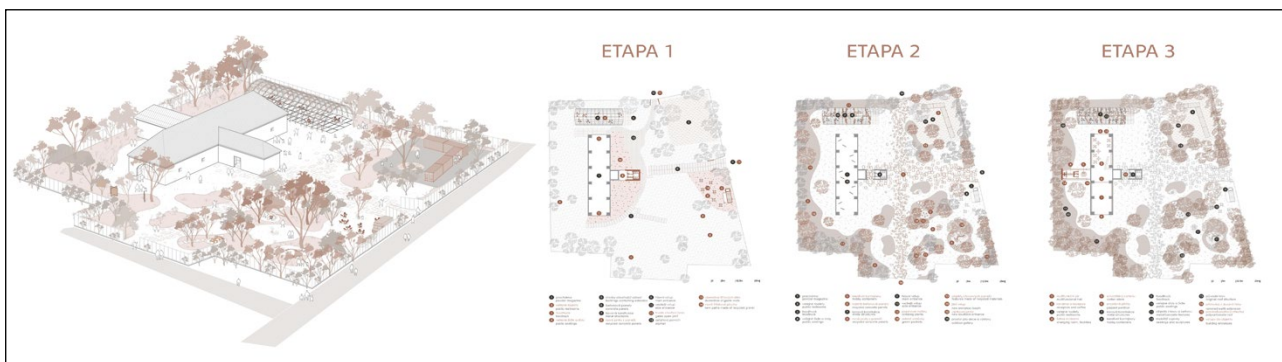
Návrh Growing Through, který vznikl pro mezinárodní festival Les Jardins de Métis v Kanadě, zaujal porotu především silnou a zároveň jednoduchou myšlenkou, která tvoří jasný základ celého návrhu. Koncept je čitelný a srozumitelný. Návrh přesvědčivě komunikuje svoji osobitou atmosféru. Pozitivně je hod-

Krajinářské gesto: Growing Through (Zuzana Purmová a David Šmíd)

Malé měřítko: Křížem krážem (Josefína Jírovcová)

Střední měřítko: Prach jsme a v prach se obrátíme (Johana Kratochvilová, Vojtěch Bartek, Sabina Nogová, Tereza Jančová, Gréta Oravcová, Marek Mitáček)

nocena také grafická prezentace, která jednoduchou a přehlednou formou podporuje hlavní ideu projektu.

Malé měřítko

Do kategorie malého měřítka se řadí malá parková plocha, malý prostor, dvůr, úpravy vnitrobloků, terasy a střešní zahrady, soukromé (rodinné) zahrady. Vítězka: **Josefína Jírovcová – Křížem krážem** (FA ČVUT v Praze, vedoucí práce: Till Rehwaldt, Klára Concepicon).

Malé měřítko patřilo z hlediska rozhodování mezi obtížné. Sešla se zde řada velmi různorodých projektů. Porota ocenila pestrost přístupů i množství zajímavých nápadů. Zároveň se však u některých návrhů objevoval spíše konceptuální přístup, zatímco detailnější rozpracování řešení někdy zůstávalo v pozadí. V několika případech by proto návrhům prospělo hlubší dotažení jednotlivých prvků a větší důraz na detail.

Projekt Křížem krážem, který se zaměřil na liberecké Malé náměstí a jeho okolí,

zaujal porotu svým příjemným měřítkem a citlivě vystavěnou kultivovanou atmosférou celého návrhu. Rovněž grafická prezentace je čistá, jednotná a velmi dobře komunikuje návrh divákovi. Oceněna byla precizní práce s detaily na různých úrovních a zároveň schopnost autorky vytvořit komplexní, promyšlený celek. Návrh vrací život do zanedbaného parku s křížovou cestou, vnáší nové osy a citlivě pracuje s materiály.

Střední měřítko

Kategorie středního měřítka zahrnuje návsí a náměstí, středně velké parky, konceptní řešení v měřítku územní studie nebo regulačního plánu. Vítězný tým: **Johana Kratochvilová, Vojtěch Bartek, Sabina Nogová, Tereza Jančová, Gréta Oravcová, Marek Mitáček – Prach jsme a v prach se obrátíme** (ZF MENDELU, vedoucí práce: Adam Lacina).

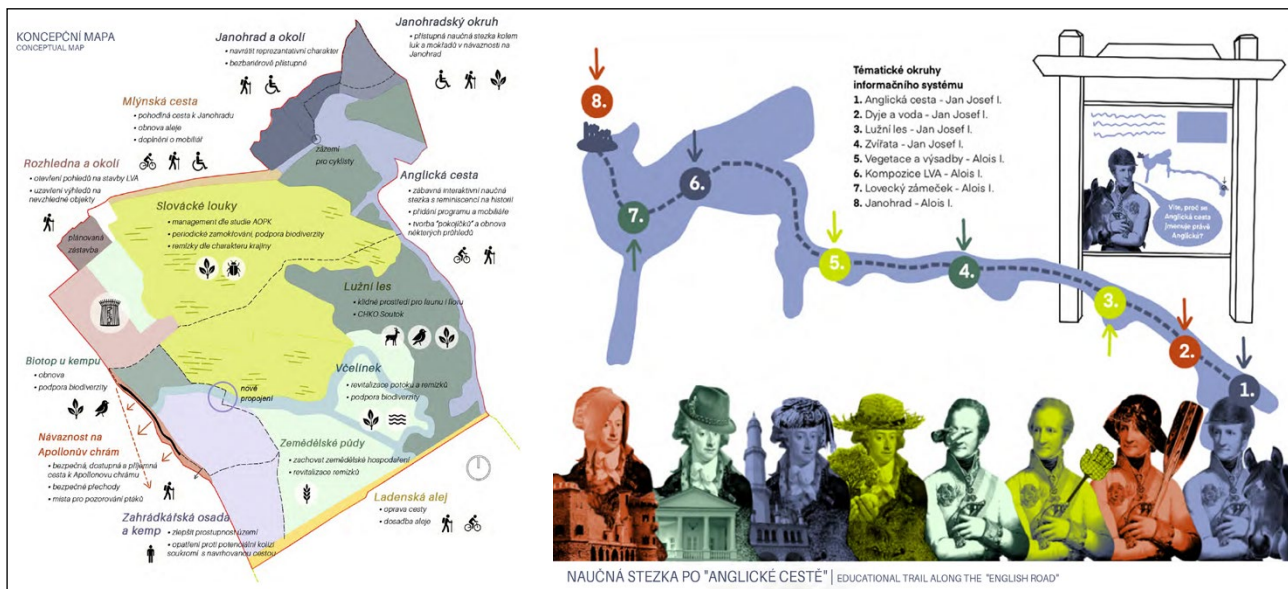
Střední měřítko bylo z celé soutěže nejrozmanitější, a to jak z hlediska typologií řešených prostorů, tak i přístupů k navrhování. Návrhy většinou dokázaly

svůj koncept komunikovat srozumitelně a čitelně. V některých případech však při bližším pohledu na detail působila řešení poněkud nedotaženě. Celková grafická úroveň prezentací byla velmi kvalitní a vyrovnaná.

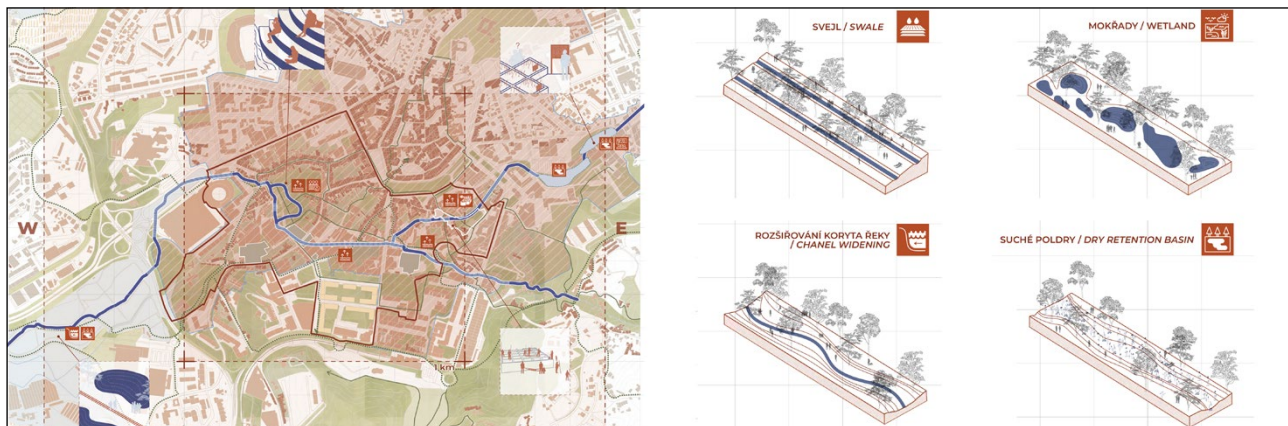
Pod názvem Prach jsme a v prach se obrátíme se ukrývá konverze první mírové prachárny v Olomouci, kde se bývalý průmyslový areál přetvořil na kvalitní komunitní prostor. Porota ocenila především komplexnost návrhu, který je promyšlený a podrobně rozpracovaný v jednotlivých vrstvách řešení. Přínosné by bylo výraznější zapojení práce s vegetací, která by mohla návrh ještě více obohatit. Porota vyzdvihla práci s etapizační projektem a zapojení procesů suksese a recyklace.

Velké měřítko

Kategorie velké měřítko zahrnuje velké parky a areály, větší územní celky a krajinářské koncepce. Vítězný tým: **Aneta Kubištová, Anna Sovová, Viktorie Pšenicová, Terézia Bónová, Alise Tei-**

Velké měřítko: Za hranou osy (Aneta Kubištová, Anna Sovová, Viktorie Pšenicová, Terézia Bónová, Alise Teilane)

Speciální cena ČAKA: Ozdravení řeky (Terezie Jančálková, Klára Bábalová, Eliška Oherová, Veronika Čaban Tomek)

lane – Za hranou osy (ZF MENDELU, vedoucí práce: Barbora Dohnalová, Kristýna Kříčková).

Kategorie velkého měřítka byla pro porotu nejproblémovější a její hodnocení provázely dlouhé diskuse. Návrhům často chyběl jasný koncept a strukturovaný přístup k řešenému území. Problémová byla i jasná a čitelná komunikace návrhu, která by projektem velkého měřítka provedla diváka. U řady projektů bylo patrné, že práce s tímto měřítkem představuje pro studenty určitou výzvu.

Krajinářská studie Za hranou osy, která zpracovává oblast mezi Lednicí a Charvátskou Novou Vsí, vynikla díky podrobné a přehledně zpracované analytické části, zejména využití storytellingu, který pomáhá čtenáři lépe porozumět navrhovanému řešení a díky

kterému patřil projekt v rámci kategorie mezi nejsrozumitelnější. Porota však zároveň vnímala rezervy v komunikaci konkrétních krajinných opatření, která by mohla být představena jasněji a přesvědčivěji.

Speciální cena ČAKA

V letošním ročníku byla udělena i speciální cena od České asociace pro krajinářskou architekturu (ČAKA), kterou byly vstupenky na konferenci Urban-scapes 2026 v Ostravě. Cenu si odnesl tým **Terezie Jančálková, Klára Bábalová, Eliška Oherová, Veronika Čaban Tomek – Ozdravení řeky** (ZF MENDELU). Komise ČAKA vyzdvihla komplexní přístup a pestrost navržených opatření na ozdravení řeky protékající krajinou i městským prostředím s historicky silnou průmyslovou zátěží. Oceněna byla

také hloubka řešení společenských i komunitních aspektů, a to přesto, že samotné architektonické řešení má ještě svoje rezervy.

Letošní ročník pořádal Ústav krajinářské architektury Fakulty architektury ČVUT v Praze za podpory děkana a pod záštitou České a Slovenské komory architektů a ČAKA.

Více informací o soutěži naleznete na <https://www.fa.cvut.cz/cs/galerie/souteze/40007-laurus>.

*Ing. Romana Michalková, Ph.D.
Ing. arch. Kateřina Kurešová
koordinátorky soutěže
Ústav krajinářské architektury
Fakulta architektury ČVUT v Praze*